

czułości i wszelkich w tym względzie uchybień uważać za grzechy subiektywnie ciężkie. Przy spowiedzi należy narzeczonym okazjnie doradzać, aby się wypowiedzieli co do oceny grzeszności ich zachowania się, gdyż oboje skłonni są lekceważyć ją zupełnie. Co do małżeństwa należy podkreślać, że jest ono związkiem miłości i miniaturą Kościoła, w której ma się dokonać zbawienie. Ale równocześnie jest ono skierowane ku dziecku. Należy więc podkreślać, że dawanie życia fizycznego dziecku zawiera w sobie również obowiązek jego wychowania.

A to wychowanie musi odpowiadać wymogom dzisiejszej społeczności. Fałszywe byłoby przenoszenie struktur minionych stuleci do teraźniejszości. Czasy dzisiejsze wymagają takiego ojcostwa i takiego macierzyństwa, które miałyby pełne poczucie swej odpowiedzialności. Tych małżonków, których warunki zmuszają do nieprzyjmowania dalszych dzieci, nie można jednak dyspensować od obowiązku szczerego dążenia do wyrobienia w sobie wstrzemięźliwości. Czułości są zawsze dozwolone a nawet konieczne, gdyż małżeństwo jest rzeczywistością obejmującą dwoje ludzi.

POST I ŚWIĘCENIE NIEDZIELI

Abstynencja od pokarmów mięsnych w piątki była ongiś publicznym aktem czci Bożej. Sensem tego przykazania było zrezygnowanie z pokarmu ze względu na Boga. Tę rezygnację należy również dalej pielęgnować. Nie można już jednak dziś podtrzymywać poglądu, jakoby przy dzisiejszym stosowaniu zarządzeń i przy dzisiejszej praktyce dyspens, nakaz abstynencji obowiązywał jeszcze pod grzechem ciężkim.

Czy uczestniczenie w niedzielnej mszy św. obowiązuje jeszcze pod grzechem ciężkim? Mówiąc o tym chodzi nam raczej o środek konieczny życia duchowego, o stałe pogłębianie i deklarowanie naszej łączności z Arcykapłanem Jezusem Chrystusem i świętą społecznością Kościoła. Na terenach na których dokonał się przewrót socjalny, nie możemy już mówić o grzechu ciężkim. Najpierw kler musi zadbać o doskonałe urządzenie celebry mszy św., a dopiero wtedy może wysuwać żądania. Nawet ostatnie dekrety Pawła VI idą po tej linii. Nie oznacza to, że należy zalecać pracę w niedzielę, ale dbać o to, by niedziela była dniem uczestniczenia w Eucharystii, niż kazuistycznym przepisem. Pamiętać trzeba, że zreferowana powyżej krytyka, skierowana jest nie przeciw przykazaniom Bożym, lecz dotyczy przejściowych i związanych z czasem poglądów.

Kęty

KS. STANISŁAW PIĄTEK

Ks. Henryk Weryński — Kraków

O POŚWIĘCENIU RODZIN SERCU MATKI BOŻEJ

Wydaje mi się, że — pomiędzy innymi, bardzo cennymi owocami Milenium w naszym kraju — powinno się także znaleźć wprowadzenie praktyki poświęcania rodzin Niepokalanemu Sercu N. Maryi Panny.

Uzasadnienie takiego stwierdzenia nie nastęrcza moim zdaniem żadnych trudności.

Mam również takie głębokie przekonanie, że Ojciec św., który tyle razy klęczy, pogrążony w modlitwie przed wizerunkiem Matki Boskiej Częstochowskiej, na pewno nie będzie zdziwiony, że inicjatywa powszechnego wprowadzenia praktyki poświęcania rodzin Sercu Matki Bożej przychodzi z Polski, Królestwa Maryi, jako przypieczętowanie obchodu Mil-

lenium. I — że ta inicjatywa będzie miłą dla Jego serca, tak żywo i bardzo oddanego czci Niepokalanego Serca N. Maryi Panny.

Podstawą tej inicjatywy jest pamiętny akt poświęcenia całej ludzkości Sercu Matki Bożej, którego dokonał Papież Pius XII w dniu 31 października 1942 roku.

I jak echem poświęcenia rodzaju ludzkiego Sercu Pana Jezusa przez Papieża Leona XIII-go było wspiane dzieło poświęcenia rodzin temuż Sercu Bożemu, tak naturalnym i logicznym echem poświęcenia ludzkości Sercu Maryi przez Papieża Piusa XII-go powinno się stać dzieło poświęcenia rodzin Niepokalanemu Sercu Matki Zbawiciela świata.

Tak rozumiałem tę sprawę od pamiętnego i historycznego dnia 31 października 1942 roku.

Ułożyłem akt poświęcenia rodzin Sercu Matki Bożej i opublikowałem go na łamach wychodzącego wówczas *Głosu Karmelu*.

Został on następnie przedrukowany w r. 1947 w bardzo sympatycznej książeczce, wydanej przez Karmelitanki Bose w Poznaniu pt. *W Sercu Marii odrodzenie nasze*.

Staraniem ks. dyrektora Bartłomieja Sławińskiego ze zgromadzenia X.X. Michalitów — księży Misjonarzy z Marianhill wydrukowali pięć tysięcy egzemplarzy tego aktu poświęcenia rodzin Sercu Matki Bożej — na dwukartkowym obrazku — pod jesień 1955 roku.

Przedrukowały go polskie czasopisma katolickie, wychodzące za oceanem, a między nimi bardzo tam (w USA) popularny „Przewodnik Katolicki” podał tekst tego aktu na swoich łamach w dniu 16 września 1955 roku.

A oto pełny i poprawny tekst tego aktu i jego odnowienia — w brzmieniu, aprobowanym przez Poznańską Kurię Arcybiskupią w dniu 27 maja 1946 roku:

AKT POŚWIĘCENIA RODZINY NIEPOKALANEMU SERCU MARI

Matko Najświętsza, upadając na kolana przed Twym Majestatem Bogarodzicy, pragniemy dziś ofiarować się i poświęcić w szczególniejszy sposób Twemu Niepokalanemu Sercu. Racz nie gardzić ofiarą naszych biednych, ułomnych, kruchych serc, które Ci dzisiaj przynosimy w darze, Pani Niebios i Matko Nasza!

Serce Twoje, Matko Zbawiciela świata, było ogniskiem skupiającym i ożywiającym Najświętszą Rodzinę. Ono było żywą treścią Domku Nazaretańskiego. W promieniach tego serca Dziecię Jezus wzrastało „w łasce u Boga i u ludzi...”

Prosimy Cię, Matko Boża, byś dzisiaj — na zawsze przygarneńa naszą gromadkę do Twego Przczystego Serca Macierzyńskiego.

Niech od dnia dzisiejszego Serce Twe ożywia nas wszystkich!

Niech w ciepłych promieniach Twego Serca kwitną w rodzinie naszej cnoty chrześcijańskie, a przede wszystkim miłość, przejawiająca się we wszystkich dziedzinach wspólnego życia! Niech codzienny język miłości, to jest dobroć i towarzysząca jej stale uczynność i wyrozumiałość, cechuje nasze życie rodzinne — zawsze, po wszystkie dni naszego życia!

Ponad wszystko jednak, prosimy Cię, Matko Najmilsza — przez Twoje najlepsze Serce Macierzyńskie — naucz nas wszystkich, mieszkających pod tym wspólnym dachem, byśmy — wszędzie i zawsze — spełniali Twoje polecenie: „co wam Syn mój rzecze, czyńcie!”...

O, Serce Przczyste Maryi, prowadź nas przez całe nasze życie do Boskiego Serca Twego Syna! Niech w tym Sercu Bożym szukamy zawsze zbawienia, zawsze — przez Twoje Serce Niepokalane i przez Twoją przyczynę, Pośredniczkę łask wszelkich i Matko nasza!

Króluj — wraz z Synem Swym — o Maryjo w naszym gnieździe rodzinnym! Króluj i władaż w naszym domu — w chwilach radosnych i w godzinach męki i bólu! „Ucz nas kochać, choć w cierpieniu, ucz nas cierpieć, lecz w milczeniu!”...

Nie opuszczaj nas nigdy, Matko i Pani nasza, skoro dziś poświęcamy się Twemu Najczystszeniu Sercu — na wieki!

O, Przeczyste Serce Maryi w Tobie żyć i umierać pragniemy. Amen.

Takie jednorazowe, uroczyste akty poświęcenia rodziny Sercu Matki Bożej powinny być odnawiane — według uznania matki lub ojca rodziny — w pewnych ważniejszych chwilach. A więc:

1° w uroczyste święta Matki Możej,

2° w pewne ważne dla rodziny rocznice, np. w rocznicę ślubu rodziców itp.,

3° w uroczystości rodzinne, a zwłaszcza w dniu Imienin matki.

Proponuję następujący tekst takiego odnowienia, aprobowany również wspomnianym wyżej dekretem Poznańskiej Kurii Arcybiskupiej.

ODNOWIENIE AKTU POŚWIĘCENIA NIEPOKALANEMU SERCU MARYI

Najmilsza Matko nasza, kłękając u stóp Twoich najpokorniej, odnawiamy nasz uroczysty akt poświęcenia się Twemu Przeczystemu Sercu.

Ucz nas w Sercu Twym szukać prawdziwej pociechy w smutkach, ucz nas dróg, prowadzących do Serca Bożego!

Króluj w rodzinie naszej, Niepokalane Serce Maryi, na zawsze!

Amen.

Kraków

Ks. HENRYK WERYŃSKI

ZAKOŃCZENIE PRAC NA MASADZIE

Izraelski Biuletyn Informacyjny z dnia 15 maja 1964 r. przynosi interesujący komunikat o zakończeniu prac na Masadzie.

A oto pełny tekst tego komunikatu:

„Trwające od kilku miesięcy prace wykopaliskowe na Masadzie zostały zakończone.

Masada jest płaskowzgórzem skalnym leżącym nad Morzem Martwym, miejscem upamiętnionym bohaterską obroną bojowników żydowskich przed najeźdźcami rzymskimi. Po kilku latach bohaterskiej obrony Masada padła, a jej obrońcy popełnili masowe samobójstwo, aby nie dostać się w ręce Rzymian.

Kierownik ekspedycji archeologicznej, która prowadziła prace wykopaliskowe i rekonstrukcyjne na Masadzie, dr Jigael Jadin podsumował na konferencji prasowej rezultaty tych prac.

W trakcie prac odsłonięto wszystkie niemal piętra zimowego pałacu króla Heroda, znajdującego się na północnym stoku wzgórza. Odsłonięto i odrestaurowano wiele sal wartowniczych, podziemne spichrze, łaźnie, sale jadalne itd. Na Masadzie odkopano też wielką synagogę oraz szereg rękopisów datujących się z I i II stulecia przed nową erą.

Prace przeprowadzone na Masadzie rzucają nowe światło na historię Żydów w okresie panowania królów judejskich oraz w okresie pierwszych lat po Chrystusie.